

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Ing. Petra Šuránka a soudců JUDr. Davida Krysky a Mgr. Věry Pazderové, LL.M., M.A., ve věci

navrhovatele: **Přípravný výbor pro konání místního referenda ve statutárním městě Kladně**
jednajícím zmocněncem RNDr. Mgr. Petrem Soudkem, Ph.D.
bytem Švédská 2498, 272 01 Kladno
zastoupen advokátkou Mgr. Adélou Šípovou
sídlem Kleinerova 24, 272 01 Kladno

proti

odpůrci: **statutární město Kladno**
sídlem náměstí starosty Pavla 44, 272 52 Kladno
zastoupen advokátem JUDr. Františkem Hrudkou
sídlem Vodičkova 699/30, 110 00 Praha 1

v řízení o návrhu na vyhlášení místního referenda o **návrhu na vydání předběžného opatření**

takto:

- I. **Odpůrce je povinen zdržet se organizace a zajištění opakovaného hlasování v místním referendu k otázce: „Souhlasíte s tím, aby Statutární město Kladno na celém svém území, z důvodu ochrany veřejného pořádku a zvýšení bezpečnosti ve městě, učinilo veškeré možné kroky ve své samostatné působnosti k bezodkladnému zamezení provozu hazardních her uvedených v § 3 odst. 2 písm. d) a e) zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách?“**, které je stanoveno na sobotu dne 15. 4. 2023 v době od 8:00 hod. do 20:00 hod.
- II. **Navrhovateli se ukládá zaplatit do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení České republiky – Krajskému soudu v Praze soudní poplatek ve výši 1 000 Kč za podání návrhu na vydání předběžného opatření, a to kolkovými známkami nebo na účet soudu č. 3703-8729111/0710, variabilní symbol: 5433002523.**

Odůvodnění:

1. Navrhovatel se návrhem podle § 91a odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) dodaným dne 31. 3. 2023 do datové schránky zdejšího soudu domáhá v návaznosti na usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 16. 2. 2023, č. j. 51 A 5/2023-70, jež prohlásilo hlasování v místním referendu konané ve dnech 13. a 14. 1. 2023 o otázce: „Souhlasíte s tím, aby Statutární město Kladno na celém svém území, z důvodu ochrany veřejného pořádku a zvýšení bezpečnosti ve městě, učinilo veškeré možné kroky ve své samostatné působnosti k bezodkladnému zamezení provozu hazardních her uvedených v § 3 odst. 2 písm. d) a e) zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách?“ neplatným v důsledku nezákonného omezení a pokřivení předreferendové kampaně ze strany odpůrce, vyhlášení opakovaného místního referenda ve dnech konání nejbližší volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky namísto zastupitelstvem odpůrce vyhlášeného termínu v sobotu dne 15. 4. 2023 od 8:00 hod. do 20:00 hod.
2. Současně navrhovatel požaduje vydání předběžného opatření ve smyslu § 38 s. ř. s., kterým by soud odpůrci nařídil „zdržet se organizace a zajištění opakovaného hlasování v místním referendu stanoveného na 15. 4. 2023 v době od 8:00 hod. do 20:00 hod.“

3. Návrh na vydání předběžného opatření navrhovatel kromě odkazu na část IV návrhu vysvětlující, proč má být odpůrcem zvolený termín místního referenda chybný, odůvodňuje tím, že hrozí vážná újma představující zbytečně vynaložené prostředky ve výši 500 000 Kč na uspořádání referenda, které odpůrce vyhlásil právně vadným usnesením, přičemž bude zapotřebí vyhlásit termín hlasování v místním referendu postupem bez právních vad a v souladu se zákonem.
4. Pokud jde o odkazovanou část IV návrhu, té předchází rekapitulace dosavadního průběhu procesu vyhlášení místního referenda, již je na tomto místě též vhodné připomenout. Místní referendum k otázce hazardních her původně vyhlásil Krajský soud v Praze usnesením ze dne 29. 11. 2022, č. j. 59 A 38/2022-206, v termínu 1. kola volby prezidenta republiky ve dnech 13. a 14. 1. 2023. Referendum se uskutečnilo, nicméně z důvodu nesplnění minimální účasti alespoň 35 % oprávněných osob zapsaných v seznamech oprávněných osob ve smyslu zákona č. 22/2004 Sb., o místním referendu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o místním referendu“) nebylo platné. K návrhu navrhovatele následně Krajský soud v Praze usnesením ze dne 16. 2. 2023, č. j. 51 A 5/2023-70, rozhodl, že hlasování v místním referendu bylo neplatné, nicméně pro nedostatek pravomoci současně zamítl návrh na určení nového termínu konání opakovaného referenda. Usnesení bylo navrhovatelé doručeno dne 15. 3. 2023 a ten dne 17. 3. 2023 podal návrh, aby se opakované místní referendum konalo současně se sněmovními volbami v roce 2025. Rada odpůrce však na mimořádné schůzi dne 19. 3. 2023 prohlásila navržený termín za nevhodný a nesplňující požadavek aktuálnosti, schválila primátorem navržený termín hlasování dne 15. 4. 2023 od 8:00 hod. do 20:00 hod a současně rozpočtovým opatřením na tento účel vyčlenila 500 000 Kč. O výsledku jednání odpůrce navrhovatele neinformoval (jeho zmocněnec není ani zastupitelem) a ani projednání termínu referenda nebylo předem avizováno. Dne 20. 3. 2023 na řádném jednání zastupitelstva odpůrce pak byl tento termín schválen. O protinávru opozičního zastupitele, aby se referendum konalo v květnu 2024 souběžně s volbami do Evropského parlamentu, nebylo debatováno ani hlasováno.
5. Dne 5. 4. 2023 navrhovatel doplnil návrh sdělením, že neměl možnost prezentovat svůj názor na předmět referenda v dubnovém vydání Měsíčníku Kladno prostřednictvím své členky Ing. arch. Anny Gamanové, která je současně opoziční zastupitelkou. Ta o otištění článku požádala v návaznosti na opakované vyhlášení referenda dne 20. 3. 2023, aby alespoň částečně napravila povinnost odpůrce poskytnout opozici prostor pro informování občanů o svém názoru na referendovou otázku. Bylo jí sděleno, že uzávěrka dubnového čísla byla dne 15. 3. 2023, k čemuž navrhovatel podotýká, že se jedná o obvyklé datum, o kterém zastupitelstvo vědělo. Odpůrce si tak byl dle navrhovatele jistě vědom, že navrhovatel nebude moci otisknout svůj názor v radničním periodiku. Jde tak o další důkaz účelovosti jednání odpůrce. Tomu muselo být známo, že v případě konání referenda dne 15. 4. 2023 nemůže předreferendová kampaň proběhnout. Oprávnění občané se tak o opakovaném hlasování ani nedozví a k hlasování se nedostaví. Tím bude zmařeno další hlasování.
6. V této situaci navrhovatel v části IV namítá, že s ohledem na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 2. 10. 2014, č. j. Ars 3/2014-41, má právo na vyhlášení referenda jím navrženým pozdějším termínu. Současně je nutné upřednostnit termín, který zvýší pravděpodobnost platnosti místního referenda (viz rozsudek NSS ze dne 5. 3. 2015, č. j. Ars 11/2014-42, publikovaný pod č. 3211/2015 Sb. NSS). Při volbách do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR lze přitom podle navrhovatele očekávat vysokou účast voličů a navíc by byl dostatek času na předreferendovou kampaň, kterou odpůrce mařil. Navrhovatel se proto domnívá, že termín opakovaného referenda je v rozporu se zákonem a usnesením Krajského soudu v Praze a porušuje požadavek, aby odpůrce usiloval o platnost hlasování v místním referendu. Možnost občanů vyjádřit se prostřednictvím místního referenda (zde k otázce, zda se mají v obci zakázat hazardní hry) je přitom realizací práv zakotvených v čl. 100 odst. 1 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Ústava“) a čl. 21 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, která byla jako součást ústavního pořádku České

republiky vyhlášena usnesením předsednictva České národní rady pod č. 2/1993 Sb. (dále jen „Listina“). Termín 15. 4. 2023 považuje navrhovatel za účelový, protože povede téměř se 100% jistotou k nízké účasti a navrhovateli neposkytuje dostatek času na zajištění prostředků a realizaci předreferendové kampaně. Mezi odsouhlasením hlasování dne 20. 3. 2023 a hlasováním dne 15. 4. 2023 uplyne pouze 24 dní. Navíc byl termín po uzávěrce dubnového Měsíčníku Kladno, ve kterém chtěl navrhovatel prezentovat svůj názor (článek zastupitelky Ing. arch. Anny Gamanové), a to za situace, kdy oprávnění občané mají stále v živé paměti kampaň proti zákazu hazardu. Soudem vytčené vady tak není možné napravit. Nadto je termín nevhodný, protože povede k výdajům 500 000 Kč v době, kdy se město blíží dluhové brzdě.

7. Svá tvrzení navrhovatel doložil mimo jiné přípisem Magistrátu města Kladna, oddělení kanceláře primátora, ze dne 29. 3. 2023 pro Ing. arch. Annu Gamanovou, členku zastupitelstva statutárního města Kladno a navrhovatele jakožto přípravného výboru místního referenda. Pověřený vedoucí kanceláře primátora uvedl, že redakční uzávěrka Měsíčníku Kladno je obvykle do 15. dne předcházejícího měsíce, tedy v daném případě do 15. 3. 2023, a současně do 25. dne předcházejícího měsíce, v daném případě dne 27. 3. 2023, je dané číslo odesláno do tiskárny. Z objektivních důvodů tak není možné článek otisknout, ačkoliv by odpůrce jinak velice rád vyhověl. Dále pověřený vedoucí kanceláře primátora uvedl, že v článku uváděné skutečnosti musely být Ing. arch. Anně Gamanové známy podstatně dříve a zasedání zastupitelstva dne 20. 3. 2023 se aktivně účastnila. Proto je zaslání článku dne 29. 3. 2023 opožděné, což pro účely avizovaného soudního sporu nemůže být objektivně přičítáno neochotě odpůrce k jeho zveřejnění.
8. Odpůrce ve svém vyjádření zdůraznil, že navrhovatel návrh na vydání předběžného opatření odůvodňuje pouze paušálním tvrzením, že hrozí vážná újma spočívající ve zbytečně vynaložených finančních prostředcích ve výši 500 000 Kč. K tomu shrnul úpravu § 38 s. ř. s. včetně judikatury (rozsudek NSS ze dne 12. 11. 2021, č. j. 5 As 184/2021-28; usnesení NSS ze dne 10. 11. 2020, č. j. 5 As 318/2020-30 a ze dne 24. 5. 2006, č. j. Na 112/2006-37, č. 910/2006 Sb. NSS). Dle odpůrce z návrhu na vydání předběžného opatření nevyplývá nic konkrétnějšího o údajně hrozící újmě a navrhovatel ani netvrdí, že újma hrozí přímo jemu. Formulaci petitu pak odpůrce nepovažuje za dostatečně určitou. Není zřejmé, co se rozumí „organizací a zajištěním opakovaného hlasování v místním referendu“, které se má odpůrce zdržet. Odpůrce již vykonal veškeré činnosti, které vyplývají ze zákona: zastupitelstvo dne 20. 3. 2023 stanovilo termín opakovaného hlasování, který byl oznámen Ministerstvu vnitra i navrhovateli; primátor odpůrce stanovil minimální počet členů okrskových komisí a místní komise a tyto komise již byly ustanoveny; dne 5. 4., resp. 6. 4. 2023 proběhla první zasedání místní komise a okrskových komisí; hlasovací lístky byly vytištěny; také prostory pro komise a vlastní hlasování oprávněných osob již byly zajištěny. Pro další přípravy a průběh hlasování již odpůrci ze zákona nevyplývají žádné povinnosti – místní komise a okrskové komise fungují nezávisle a nejsou orgány odpůrce.
9. Dle odpůrce by naopak neuskutečnění opakovaného hlasování vedlo k odsunutí řešení problematiky hazardních her, jejíž palčivost navrhovatel dlouhodobě akcentuje. Byť má být předběžné opatření pouze prozatímním řešením, v daném případě by bylo rozhodnutí ve věci samé v případě procesního neúspěchu navrhovatelů fakticky bezcenné. Současně by bylo zmařeno úsilí osob, které se již věnovaly přípravě opakovaného hlasování. Z alokovaných 500 000 Kč již bylo na zajištění hlasování vynaloženo 160 000 Kč a bude třeba též uhradit pronájem prostor určených pro hlasování (z 8 prostor u 6, zbývajících 2 jsou bezplatnou výpůjčkou) a za správu objektů v celkové částce 30 000 Kč bez ohledu, zda se hlasování uskuteční. Proběhla první zasedání komisí, čímž jejím členů vznikl částečný nárok na odměnu. Cca 40 % až 50 % předpokládaných výdajů tak bude muset být uhrazeno. Vydání předběžného opatření by proto bylo v rozporu s veřejným zájmem.
10. Z odpůrcem předloženého správního spisu soud zjistil, že ve sdělení pro schůzi rady odpůrce ze dne 19. 3. 2023 primátor uváděl, že vyhlášení hlasování v místním referendu na volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky v roce 2025 je příliš vzdálené s ohledem na aktuálnost tématu, význam otázky pro rozpočet odpůrce (roční příjem daně z hazardu činí

cca 110 mil. Kč) i legitimní očekávání provozovatelů hazardních her (na přelomu let 2023 a 2024 většině z nich vyprší povolení). Proto je nutné řešit tuto otázku rychle. Obdobnou argumentaci obsahuje též sdělení pro zasedání zastupitelstva odpůrce ze dne 20. 3. 2023. Ze zápisu z tohoto jednání zastupitelstva odpůrce se mimo jiné podává, že se jej účastnili i členové navrhovatele, kteří z pozice členů zastupitelstva vyjádřili nesouhlas s termínem 15. 4. 2023 jako příliš brzkým. Ve výsledku nicméně pro tento termín bylo 22 zastupitelů, proti bylo 5 zastupitelů a dalších 5 se zdrželo hlasování. O stanovení termínu nového hlasování v místním referendu pak byl navrhovatel vyzooměn primátorem odpůrce dne 20. 3. 2023 až poté, co byl tento termín schválen.

11. Dále přílohy odpůrce obsahují dokumenty interní povahy týkající se organizace připravovaného hlasování, mimo jiné i přípisy vedoucí odboru správního Magistrátu statutárního města Kladna svolávající 1. zasedání okrskových komisí na 6. 4. 2023 a první zasedání místní komise na 5. 4. 2023 a soupis dosud vynaložených nákladů na místní referendum ve výši 159 017 Kč podle jednotlivých položek a současně soupis nákladů, které dosud nejsou vynaložené (dalších 353 276 Kč). V tabulce odpůrce doložil též soupis povolených provozoven hazardních her na svém území (první větší počet povolení končí dne 8. 11. 2023 a zbylá koncem prosince 2023 a poté v únoru 2024).
12. Obsáhlá mediální svodka zahrnující 138 souvisejících mediálních zpráv za období od 2. 11. 2022 do 7. 4. 2023 předložená odpůrcem neobsahuje prakticky žádné zprávy o předreferendové kampani vedené navrhovatelem a jeho argumentech. Významná část mediálních zpráv se týká až usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 16. 2. 2023, č. j. 51 A 5/2023-70, prohlašujícího místní referendum konané ve dnech 13. a 14. 1. 2023 souběžně s 1. kolem volby prezidenta republiky za neplatné. Většinu mediálních zpráv představují stručné informativní zprávy o rozhodnutí soudu (např. Česká televize, Český rozhlas Region, Facebook, Mladá fronta DNES, Právo, Kladenský deník, Hospodářské noviny apod.) a zprávy zachycující názory odpůrců místního referenda. Relativně neutrálně laděný článek z Kladenského deníku ze dne 10. 1. 2023 obsahuje toliko obecnou citaci názoru navrhovatele v rozsahu půl věty a v dalších čtyřech a půl odstavcích je rekapitulován názor odpůrce. Neutrální článek ze dne 12. 1. 2023 v Mladé frontě Dnes obsahuje tři argumenty jak pro, tak i proti zákazu hazardu ve statutárním městě Kladně. Taktéž neutrální článek ze dne 13. 1. 2023 v Hospodářských novinách se věnuje způsobu vedení předreferendové kampaně odpůrcem, argumenty pro referendum (na rozdíl od argumentů odpůrce) v něm však nezaznívají. Argumenty navrhovatele zaznívají v článku na webu Alarm.cz ze dne 13. 1. 2023 7:09 hod., který kritizuje postup odpůrce a obhajuje navrhovatele. V následných zprávách opět nezaznívá argumentace navrhovatele pro konání místního referenda a kladnou odpověď na něj. Důvody zastávané navrhovatelem lze nalézt pouze v několika málo stručných příspěvcích politiků na síti facebook, jež jsou též ve svodce zmíněny.
13. Krajský soud v Praze návrh na vydání předběžného opatření posoudil takto:
14. Podle § 38 s. ř. s., byl-li podán návrh na zahájení řízení a je potřeba zatímně upravit poměry účastníků pro hrozící vážnou újmu, může usnesením soud na návrh předběžným opatřením účastníkům uložit něco vykonat, něčeho se zdržet nebo něco snášet. Ze stejných důvodů může soud uložit takovou povinnost i třetí osobě, lze-li to po ní spravedlivě žádat (odst. 1). K návrhu na předběžné opatření si soud podle potřeby vyžádá vyjádření ostatních účastníků (odst. 2). O návrhu na předběžné opatření rozhodne soud bez zbytečného odkladu; není-li tu nebezpečí z prodlení, rozhodne do 30 dnů od jeho podání. Usnesení o návrhu na předběžné opatření musí být vždy odůvodněno (odst. 3). Soud může rozhodnutí o předběžném opatření zrušit nebo změnit, změní-li se poměry, a to i bez návrhu. Předběžné opatření zaniká nejpozději dnem, kdy se rozhodnutí soudu, jímž se řízení končí, stalo vykonatelným (odst. 4).
15. Soud musí před vydáním usnesení o nařízení předběžného opatření učinit mj. závěr o tom, že navrhovateli hrozí vážná újma v souvislosti s činností odpůrce, proti němuž směřuje návrh na vyhlášení místního referenda ve smyslu § 91a odst. 1 písm. b) s. ř. s. (včetně bezprostředně navazujících kroků při realizaci již vypsání referenda na sobotu 15. 4. 2023). Vzhledem k časové

naléhavosti, kterou s sebou rozhodování o předběžném opatření přináší, nemůže soud provádět dokazování v plném rozsahu a postačuje alespoň zjištění dostatečné pravděpodobnosti vzniku takové újmy. Za situace, kdy soud musí rozhodnout v poměrně krátkém časovém úseku, přitom leží důkazní břemeno především na straně navrhovatele, který musí k návrhu přiložit, popř. označit, listinné či další důkazy, které lze provést zpravidla bez nařízení jednání, a z nichž by soud mohl mít osvědčeno nebezpečí vzniku závažné újmy navrhovateli. Soud však má možnost přihlídnout i k jiným podkladům, které mohou být předloženy jednak v souvislosti s vyjádřením jiných osob než navrhovatele, jednak je může obstatat soud sám i bez návrhu.

16. Jak konstatoval Ústavní soud v usnesení ze dne 6. 8. 2008, sp. zn. II. ÚS 808/2008, vydání předběžného opatření je vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce popsal slovy o (hrozící) vážné újmě (nikoli tak každé újmě). Podle usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočky v Liberci, ze dne 28. 7. 2006, č. j. 59 Ca 87/2006-14, č. 1297/2007 Sb. NSS: *„Pojem ‚závažná újma‘ ve smyslu § 38 s. ř. s. je neurčitým právním pojmem a není možno jednoznačně stanovit, co vždy závažnou újmu je, a co naopak nemůže být. Přesto lze poměrně spolehlivě alespoň obecně konstatovat, že se vždy musí jednat o velmi vážný zásah do práv a povinností účastníka, jehož důsledky jsou pro něho natolik závažné a způsobí trvale porušit jeho zájmy, že je v rozporu s právními normami či dobrými mravy, aby jej snášel.“* Podobně definoval vážnou újmu i Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 24. 5. 2006, č. j. Na 112/2006-37, č. 910/2006 Sb. NSS: *„Vážnou újmu je nutno zejména rozumět takový zásah do právní sféry účastníka (resp. pokyn či donucení s obdobnými důsledky), který – v případě, že by byl v řízení ve věci samé shledán sám o sobě nezákonným či shledán součástí nezákonného komplexnějšího postupu správního orgánu – představuje natolik zásadní narušení této jeho sféry, že po účastníkovi nelze spravedlivě požadovat, aby jej, byť dočasně, snášel. Vážnou újmu tedy budou zejména intenzivní zásahy do intimní sféry navrhovatele, do jeho vlastnických práv či do jiných jeho subjektivních práv, zejména těch, která mají povahu práv ústavně zaručených.“*
17. Soud hodnotil, zda navrhovatelka osvědčila tvrzenou hrozbu závažné újmy. Soud přitom nemohl přisvědčit dílčímu argumentu navrhovatele, že hrozí vážná újma tím, že vypsané referendum vyjde rozpočet odpůrce na 500 000 Kč. Ne proto, že by snad tato částka nemohla být v případě konání místního referenda spolu s volbami o něco nižší (byť asi nikoliv zásadně), ale proto, že navrhovateli jakožto přípravnému výboru pro konání místního referenda nepřísluší všeobecná ochrana objektivní zákonnosti ani ochrana majetku spravovaného odpůrcem. Důvodem pro předběžný zásah soudu může být jen vážná újma hrozící přímo samotnému navrhovateli.
18. V této souvislosti je nutno poukázat na to, že jediným smyslem existence a jediným „vlastním“ subjektivním právem navrhovatele, jež mu v řízení před soudem přísluší hájit, je právo prosazovat přímou účast oprávněných voličů na správě věcí veřejných prostřednictvím řádného (zákonného), a pokud možno platného a závazného místního referenda. To je jediný účel, k němuž zákon o místním referendu a v návaznosti na něj soudní řád správní přiznává navrhovateli procesní subjektivitu. Tento účel je navrhovatel povinen v návaznosti na přání vyjádřené relevantním počtem oprávněných voličů, kteří podepsali petici na podporu místního referenda, účinně hájit. V tomto směru se ovšem individuální právo navrhovatele současně překrývá s právem občanů územního samosprávního celku na samosprávu. V této podobě má přitom právo na přímé rozhodování ve věcech samosprávy v souladu se zákonem o místním referendu přednost před právem na samosprávu dočasně a nepřímou vykonávaným zvolenými zástupci oprávněných voličů (jejich aktuální většinou) v zastupitelstvu odpůrce. Je proto třeba se zabývat tím, zda některé z argumentů v části IV návrhu, na něž je též v souvislosti s návrhem na vydání předběžného opatření odkazováno, nemůže představovat relevantní případ vážné újmy.
19. Soud přitom za takový argument a důvod považuje v souladu s předchozími vlastními rozhodnutími a s judikaturou NSS námitku navrhovatele, že stanovený termín hlasování mu neposkytuje dostatek času na předreferendovou kampaň, na niž navazuje namítaný důsledek v podobě praktické jistoty neplatnosti místního referenda z důvodu předpokládané nízké účasti oprávněných voličů.

20. Z hlediska skutkového stavu věci je nutno vyjít především z usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 16. 2. 2023, č. 51 A 5/2023-70 (kasační stížnost nebyla podána), jež je soudu z vlastní úřední činnosti známo (a jehož závěrem je též vázán), že původní termín místního referenda ve dnech 13. a 14. 1. 2023, tj. v termínu 1. kola volby prezidenta republiky, byl zmařen postupem odpůrce, který prokazatelně nerespektoval základní zásady svobodné politické soutěže a nestrannosti veřejné moci v demokratickém právním státě.
21. Z tamních závěrů lze pro účely rozhodování o návrhu na vydání předběžného opatření shrnout, že odpůrce využil vlastní periodický tisk územního samosprávného celku Měsíčník Kladno nejen ve prospěch jedné z možných odpovědí na otázku položenou v místním referendu, ale i proti samotné účasti oprávněných voličů na hlasování v tomto referendu (blíže viz odst. 70 až 75 odůvodnění zmíněného usnesení), přičemž současně člence přípravného výboru a současně člence Zastupitelstva statutárního města Kladna v rozporu s § 4a zákona č. 46/2000 Sb., o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku a o změně některých dalších zákonů (tiskový zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „tiskový zákon“) zabránil publikovat opačné názory na voličům položenou otázku pro jejich údajnou neověřitelnost a požadoval doložení konkrétních informačních zdrojů, ačkoliv tyto požadavky neaplikoval na vyjádření svědčící v neprospěch blízkého se referenda. Dále soud v odst. 76 až 78 odůvodnění zmíněného usnesení konstatoval, že odpůrce z veřejných finančních prostředků (tj. za peníze samotných voličů, a nikoliv za peníze jednotlivých subjektů politické soutěže či jejich sponzorů) tiskl letáky vyzývající k ignorování místního referenda a dále taktéž z veřejných zdrojů financoval webové stránky s podobným vyzněním v neprospěch referenda. Zároveň ovšem odpůrce navrhovateli znemožnil využití městských pozemků pro umístění informačních bannerů, a tedy navrhovatel, který dle všeho zastává opačný názor na otázku předkládanou v místním referendu než momentálně vládnoucí koalice, opět nemohl prezentovat své názory ve sdělovacích prostředcích v dispozici odpůrce, ačkoliv propagace souladného názoru městem byla podporována (byť jinými cestami). Problematickým soud shledal i způsob, jakým odpůrce informoval o možnosti hlasovat v referendu, zejména co se týče práce některých okrskových volebních komisí a organizace volebních místností (podrobněji viz odst. 82 až 114 odůvodnění zmíněného usnesení): *„Soud shrnuje, že shledal pochybení v označování objektů, v nichž se nacházely volební (hlasovací) místnosti, dále v postupu některých okrskových volebních komisí, jež bez oprávněného důvodu předpokládaly účast příchozích osob jen ve volbě prezidenta republiky, aniž by zjišťovaly vůli voličů, zda mají zájem účastnit se i hlasování v místním referendu, a konečně i porušení povinnosti odpůrce zajistit dostatečné množství hlasovacích lístků před zahájením hlasování.“* Z nezákonností, jež měly menší vliv či neovlivnily zákonnost hlasování v místním referendu, lze dále v návaznosti na odst. 118 až 133 odůvodnění zmíněného usnesení doplnit, že ve volebním okrsku č. 33 nebyla přes noc dostatečně zabezpečena volební (hlasovací) schránka před případnou manipulací s odevzdanými hlasy a ve volebním okrsku č. 26 volební komise v rozporu se zákonem vydávala po jednu hodinu voličům hlasovací obálky bez úředního razítka, a proto měly být takto odevzdané hlasy započteny jako neplatné. Soud proto v odst. 149 a násl. zmiňovaného usnesení shrnul, že zásahy odpůrce do „předreferendové“ kampaně byly natolik závažné, že mohly podstatně ovlivnit výsledek místního referenda.
22. Dále je soudu z vlastní úřední činnosti známo, že i toto původní, odpůrcem zmařené referendum ve dnech 13. a 14. 1. 2023, odpůrce původně také nezákonně odmítal vyhlásit, a proto jej musel vyhlásit až Krajský soud v Praze usnesením ze dne 29. 11. 2022, č. j. 59 A 38/2022-206. V projednávaném případě tedy prokazatelně již dvakrát po sobě odpůrce nerespektoval zákon a mařil realizaci místního referenda jakožto projev přímé demokracie.
23. Soud považuje za nutné ještě před rozhodnutím ve věci samé ve vztahu k návrhu na vydání předběžného opatření vysvětlit, že prvky přímé demokracie tak, jak je předvídá čl. 2 odst. 2 Ústavy, představují doplnění zásady, že politický systém je založen na volné soutěži politických stran (čl. 5 Ústavy), a i na ně dopadá obecné ustanovení čl. 22 Listiny, ve kterém se hovoří o „svobodné soutěži politických sil v demokratické společnosti“.

24. V zemích, kde má pořádání referend dlouhodobou tradici a větší pole působnosti (zvláště Švýcarská konfederace), slouží referendum z hlediska teorie dělby moci mimo jiné k tomu, aby občané-voliči nebo politická opozice či menšina v tom kterém zastupitelském sboru mohli vyvoláním referenda obejít stávající rozložení zvolených politických sil či jiným způsobem vnést do demokratické diskuze otázku o věcech veřejných, která by jinak byla oslyšena stávající stranickou či parlamentní většinou. K tomu slouží instituty jako je příkladmo lidové veto zákona, lidová iniciativa k dílčí změně ústavy, případně hlasování o konkrétních zákonech. Současně může být referendum vyvoláno i vládnoucí většinou, zejména pokud se jedná o rozhodnutí, která z povahy věci vyžadují celospolečenský konsenzus.
25. Český zákonodárce se v případě zákona místním referendu vydal podstatně skromnější cestou (srov. § 7 stanovující nepřipustnost referenda např. ve věcech obecně závazných vyhlášek a ve věcech týkajících se rozpočtů), nicméně při splnění podmínky dostatečné účasti je hlasování v místním referendu závazné a všechny orgány obce se jeho výsledkem musí řídit. Tím je i zde dán voličům prostor k tomu, aby v případě dostatečné účasti mohli nezávisle na obecním zastupitelstvu vyjádřit k položené otázce a prosazovat vlastní agendu, která je pro ně důležitá.
26. Konkrétně podle § 48 odst. 1 zákona o místním referendu k platnosti rozhodnutí v místním referendu je třeba účasti alespoň 35 % oprávněných osob zapsaných v seznamech oprávněných osob. Podle odst. 2 téhož ustanovení rozhodnutí v místním referendu je závazné, hlasovala-li pro ně nadpoloviční většina oprávněných osob, které se místního referenda zúčastnily, a alespoň 25 % oprávněných osob zapsaných v seznamech oprávněných osob.
27. Podle § 49 zákona o místním referendu je pak rozhodnutí v místním referendu pro zastupitelstvo obce, zastupitelstvo statutárního města a orgány obce a statutárního města závazné.
28. Podle § 15 zákona o místním referendu se místní referendum se koná nejpozději do 90 dnů po dni jeho vyhlášení, není-li v návrhu přípravného výboru uvedena doba pozdější. Dnem vyhlášení místního referenda je první den vyvěšení usnesení zastupitelstva obce nebo zastupitelstva statutárního města na úřední desce příslušného obecního úřadu nebo na úřední desce magistrátu statutárního města. Koná-li se místní referendum z rozhodnutí zastupitelstva obce nebo zastupitelstva statutárního města, nesmí být den konání místního referenda stanoven tak, aby připadl do následujícího funkčního období zastupitelstva obce nebo zastupitelstva statutárního města.
29. Z dosavadních řízení souvisejících s touto věcí je soudu také známo, že byť přípravný výbor obecně vzato může být ve vztahu k předmětu otázky místního referenda neutrální, tj. jeho členy mohou být zastánci obou možných odpovědí, jejichž jediným cílem je podpořit možnost, aby se k dané otázce měli prostor vyjádřit všichni oprávnění voliči přímo a nezprostředkovaně (takto to ostatně v ideálním případě předpokládá i zákon o místním referendu), v tomto případě navrhovatel reprezentuje především názorovou skupinu usilující o potlačení provozování hazardních her, což je zároveň názor, který zastává opozice v zastupitelstvu odpůrce. Právě z pozice menšinové opozice je přitom vyvolání místního referenda cenným nástrojem, jak realizovat ústavně zaručenou svobodnou soutěž politických sil i mimo pravidelné volby (poslední volby do zastupitelstev obcí se konaly v září 2022) a dát občanům možnost přímo vyjádřit jejich názory cíleně ke konkrétní sporné otázce, a nikoliv jen souhrnně k volebnímu programu volební strany, popř. pohledem důvěryhodnosti toho kterého volebního kandidáta. Toto právo požívá i ústavní ochrany, jak konstatoval Ústavní soud v nálezu ze dne 9. 12. 2012, sp. zn. III. ÚS 263/09: „*Platný zákon o místním referendu zná vedle referenda vyhlášeného čistě z vůle zastupitelstva obce také referendum, vyvolané zdola, na návrh tzv. přípravného výboru, které může představovat významný demokratický kontrolní mechanismus uplatňovaný občany obce vůči jejím orgánům. Na tomto základě Ústavní soud dovodil existenci subjektivního veřejného práva přípravného výboru iniciovat místní referendum, které sice samo o sobě nevyplývá z čl. 21 odst. 1 [Listiny], avšak je možné se domáhat jeho ochrany před správním soudem. V takovém řízení může být přípravný výbor postupem obecních soudů zkrácen na svém právu domáhat se stanoveným postupem svého práva u nezávislého a nestranného*

soudu a ve stanovených případech u jiného orgánu, vyplývajícího z čl. 36 odst. 1 [Listiny]. “Proto je nezbytné, aby soud takové právo též efektivně ochránil, a to i cestou předběžného opatření, je-li možnost jeho řádného výkonu ohrožena.

30. V tomto směru je klíčové, že soud již pravomocně konstatoval, že původní termín referenda ve dnech 13. a 14. 1. 2023 byl zmařen tím, že odpůrce zneužil svého mocenského postavení k prosazování „jediného správného názoru“ a potlačení názorů odlišných ve sdělovacích prostředcích statutárního města. Z hlediska obecné zkušenosti je zjevné, že takovýto protiústavní postup odpůrce může být před novým hlasováním zhojen pouze tím, že jednotlivé subjekty politické soutěže dostanou dostatečný čas a prostor pro to, aby mohly veřejně prezentovat své názory s cílem o nich přesvědčit potenciální voliče. V opačném případě tito voliči zůstanou i nadále v područí jednostranného mediálního vlivu odpůrce, směřujícího k potlačení přímého výkonu samosprávy a vylučujícího z veřejně dotovaného mediálního prostoru odlišné názory a argumenty, včetně případné diskuse upozorňující na případné vady jeho vlastní argumentace. Jinými slovy, odpůrce byl povinen vytvořit prostor pro to, aby mohlo dojít k nápravě důsledků jeho nelegálního jednání, jinak by i nové hlasování bylo nadále postiženo stejnou zásadní vadou v podobě jeho zakázaného ovlivnění volební kampaní porušující zásadu neutrality veřejnoprávních médií. K tomu přitom bylo nezbytné vytvořit předvídatelné a rovné prostředí pro předreferendovou kampaň zastánců obou názorových uskupení a dostatečný časový prostor pro to, aby mohly jejich argumenty zaznít ve veřejném prostoru. S ohledem na předchozí zneužití veřejných prostředků aktuálním vedením odpůrce k jednostranné propagaci zároveň platí, že v případě neposkytnutí dostatečně dlouhého časového prostoru a zároveň i neposkytnutí, resp. znemožnění využití prostoru ve veřejných médiích názorům poškozené strany (zde fakticky reprezentované zejména navrhovatelem), je prakticky vyloučeno, že by mohly být „odškodněny“ či plynutím času odstraněny negativní důsledky předchozích nelegálních kroků odpůrce. Konání hlasování v místním referendu za takových podmínek tak nelze považovat za účinnou nápravu předchozí nezákonnosti, nýbrž jen za praktické zopakování předchozího zneužití veřejné moci a ovládání veřejnoprávních prostředků a médií aktuálním vedením odpůrce. Akceptováním takového postupu ze strany soudu by došlo k vyprázdnění základní ústavní zásady, že „[z]ákladní práva a svobody jsou pod ochranou soudní moci“ (čl. 4 Ústavy), protože zásah Krajského soudu v Praze usnesením ze dne 16. 2. 2023, č. 51 A 5/2023-70, v podobě prohlášení neplatnosti původního referenda by fakticky vyšel naprázdno, jelikož by nedošlo k žádné nápravě zjištěného narušení demokratické politické soutěže.
31. Z předloženého správního spisu vyplývá, že dne 20. 3. 2023 zastupitelstvo odpůrce většinou 22 hlasů proti 5 (při 5 nehlasujících) vyhlásilo místní referendum na sobotu 15. 4. 2023, což přineslo zkrácení času pro vedení politické kampaně na pouhých 24 dnů. Navrhovatel navíc v doplnění návrhu na vydání předběžného opatření ze dne 5. 4. 2023 řádně doložil sdělení Magistrátu statutárního města Kladna, oddělení kanceláře primátora, ze dne 29. 3. 2023, že v dubnovém čísle Měsíčníku Kladno nemůže být publikován názor členky navrhovatele Ing. arch. Anny Gamanové jakožto zastupitelky statutárního města, protože uzávěrka čísla byla dne 15. 3. 2023. Současně v tomto přípisu pověřený vedoucí kanceláře primátora uvádí jako všeobecně známé skutečnosti, že uzávěrka měsíčního čísla je do 15. dne předchozího měsíce a k tisku je číslo dáno obvykle do 25. dne předchozího měsíce. Nadto doručení článku dne 29. 3. 2023 považuje za opožděné vinou členky navrhovatele, nikoliv odpůrce.
32. Podle § 4a tiskového zákona vydavatel periodického tisku územního samosprávného celku je povinen poskytovat objektivní a vyvážené informace o územním samosprávném celku a poskytnout přiměřený prostor pro uveřejnění sdělení, které vyjadřuje názory členů zastupitelstva územního samosprávného celku, týkající se tohoto územního samosprávného celku.
33. Odpůrce tedy dne 20. 3. 2023 vyhlášoval nový termín místního referenda na 15. 4. 2023 s plným vědomím, že opozice (navrhovatel) již nebude mít čas využít periodický tisk územního samosprávného celku k prezentování vlastních názorů, ač si musel být vědom vlastní předchozí

nekalé mediální kampaně a znevýhodnění z ní plynoucí pro zastánce opačných názorů. Již tato skutečnost potvrzuje, že zvolený co nejdříve termín hlasování představuje hrozbu vážné újmy navrhovatelů, resp. vůbec pro možnost realizace svobodné a rovné soutěže politických sil v demokratické společnosti. Jakkoliv totiž odpůrce skutečně patrně byl povinen o termínu místního referenda rozhodnout již 20. 3. 2023, rozhodně nebyl povinen zvolit již termín 15. 4. 2023. Naopak s ohledem na vlastní předchozí nezákonný postup byl povinen i v případě neakceptování termínu požadovaného navrhovatelem zvolit termín pokud možno co nejpozdější v zákonem stanoveném období 90 dnů od vyvěšení usnesení zastupitelstva na úřední desce odpůrce (srov. § 15 zákona o místním referendu).

34. Nadto nelze akceptovat ani výtku pověřeného vedoucího kanceláře primátora, že článek byl zaslán opožděně dne 29. 3. 2023. Dotyčná členka navrhovatele jakožto zastupitelka statutárního města mohla zaslat článek k otištění teprve tehdy, kdy již byl znám termín opakovaného místního referenda. K tomu však došlo až 20. 3. 2023, takže ani okamžitá reakce by nesplňovala termín redakční uzávěrky, přičemž následné vydání by již proběhlo až po vyhlášeném termínu hlasování. Nadto již v případě původního referenda ve dnech 13. a 14. 1. 2023 se totožná členka navrhovatele pokusila využít své právo podle § 4a tiskového zákona, avšak její článek se setkal s tím, že odpůrce rozporoval jeho věcnou správnost, a z tohoto důvodu jej bez možnosti nápravy nezařadil do lednového čísla Měsíčníku Kladno. Konkrétně dne 27. 12. 2022 (tedy až po uzávěrce čísla a jeho odeslání k tisku) sdělil, že článek nebude otištěn, a lednové číslo vyšlo dne 2. 1. 2023 (blíže srov. odst. 74 odůvodnění usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 16. 2. 2023, č. j. 51 A 5/2023-70). Jak přitom konstatoval Nejvyšší soud v rozsudku ze dne 13. 11. 2019, sp. zn. 25 Cdo 675/2019: „*Objektivita a vyváženost obsahu regionálního periodika by měla být dosažena uveřejňováním sdělení a příspěvků celého názorového i tematického spektra se vztahem k danému regionu. Ustanovení § 4a [tiskového zákona], ve znění účinném od 1. 11. 2013, kromě těchto požadavků na obsahové kvality celého periodika ukládá vydavateli povinnost poskytnout přiměřený prostor pro uveřejnění sdělení, která vyjadřují názory členů zastupitelstva územního samosprávného celku, týkající se tohoto regionu, aniž by byl vydavatel oprávněn přezkoumávat a pro účely uveřejnění hodnotit obsah jednotlivých sdělení zastupitelů z pohledu objektivity a vnitřní vyváženosti. Při nesplnění této povinnosti se lze nápravy domáhat požadavkem na uveřejnění tzv. doplňující informace podle § 11a odst. 1 písm. a) [tiskového zákona].“ V kontextu uvedeného je tedy zjevné, že nejenže došlo k maximálnímu zkrácení prostoru pro nápravu zneužívajícího jednání vedení odpůrce v předchozí předreferendové kampani, ale odpůrce se opakovaně účelovým postupem vyhnul nejen využití veřejného prostoru k předreferendové kampani (na což by obecně mohl mít při zachování neutrality právo), ale i předstření názoru vlastních zastupitelů podporujících konání místního referenda a odlišný názor než odpůrce, což podle § 4a tiskového zákona je povinen umožnit. Tím je dále prohloubena reálnost a vážnost hrozící újmy v důsledku zvoleného termínu referenda umožňujícího *de facto* zopakovat klíčovou vadu, jež vyvolala neplatnost předchozího hlasování v místním referendu. Navrhovatel tedy pro účely rozhodnutí soudu o návrhu na vydání předběžného opatření řádně osvědčil, že i v případě opakovaného termínu referenda 15. 4. 2023 je vážné riziko porušení jím prosazovaných ústavních práv na svobodnou soutěž politických sil a na „rovnost zbraní“ v předreferendovém klání.*
35. Ve vztahu k I. výroku soud uvádí, že pro vydání předběžného opatření shledal splněními podmínky § 38 odst. 1 s. ř. s. Navrhovatel doložil, že mu hrozí vážná újma spočívající v tom, že kvůli příliš brzkému termínu konání nového místního referenda nebude mít možnost vést předreferendovou kampaň, která by oslovila voliče a současně napravila skutečnost, že původní referendum ve dnech 13. a 14. 1. 2023 provázelo zneužití zastávaných veřejných funkcí a spravovaných veřejných rozpočtů odpůrce k odrazování od účasti oprávněných voličů v místním referendu a k jednostrannému informování voličů s potlačením odlišného názoru. Současně je nutné konstatovat, že tato vážná újma hrozící navrhovatelům se protíná s veřejným zájmem, kterým je ústavně zaručená svobodná demokratická soutěž politických sil. Návrh na vydání předběžného opatření tedy směřuje i k ochraně veřejného pořádku, který byl v nedávné době odpůrcem

prokazatelně narušen. Soud podotýká, že tímto závěrem nijak nepředjímá rozhodnutí soudu ve věci samé, zejména pak otázku, zda odpůrce byl povinen vyhovět požadavku navrhovatele na stanovení termínu místního referenda v souběhu s volbami do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, nebo zda naopak mohl určit termín sám v mezích mu daných § 15 zákona o místním referendu a povinností vytvořit přiměřený časový prostor k nápravě důsledků svého předchozího nezákonného jednání.

36. Soud se přitom neztotožňuje ani s tím, že by formulace výroku usnesení o předběžném opatření byla „bezzubá“, jak ve své podstatě namítá odpůrce. Je pravdou, že od okamžiku, kdy soud návrh navrhovatele obdržel (v pátek 31. 3. 2023 před půlnocí), již patrně došlo k ustavení místní komise a okrskových komisí, byly vytištěny hlasovací lístky i zajištěny potřebné prostory pro hlasování v místním referendu, čímž byla vykonána hlavní činnost odpůrce. Je pravdou i to, že zmíněné komise od svého ustavení fungují relativně nezávisle na odpůrci. To však neznamená, že by to nebyl právě odpůrce, kdo zůstává i nadále zodpovědný za zajištění podmínek pro realizaci hlasování v místním referendu.
37. Podle § 21 odst. 3 části věty první před středníkem zákona o místním referendu členy okrskové, místní a městské komise deleguje přípravný výbor a nejméně po 1 členu okrskové a místní komise starosta obce a nejméně 1 člena do městské komise primátor.
38. Podle § 21 odst. 4 zákona o místním referendu, není-li dosaženo stanoveného počtu členů komise způsobem podle odstavce 3, na neobsazené místo deleguje člena příslušné komise starosta obce nebo primátor před prvním zasedáním této komise. Poklesne-li počet členů komise od jejího prvního zasedání do podepsání zápisu o průběhu a výsledku hlasování v místním referendu pod stanovený počet, deleguje neprodleně starosta obce nebo primátor na neobsazená místa další členy komise.
39. Podle § 22 odst. 2 písm. d) zákona o místním referendu členství v komisi zaniká okamžikem, kdy předseda komise obdrží písemné odvolání člena komise tím, kdo jej delegoval; toto odvolání nelze vzít zpět.
40. Kromě toho podle § 52 zákona o místním referendu zajišťuje hlasovací místnosti pro okrskové komise, zejména jejich vybavení a potřebné pracovní síly, obecní úřad (odst. 1). Pomocné prostředky pro místní komise zajišťuje obecní úřad, pro městské komise magistrát statutárního města (odst. 2).
41. I v tuto chvíli tedy realizace hlasování vyžaduje podíl odpůrce na jeho zajištění v podobě toho, že ponechá pro okrskové komise přístupnými jednotlivé místnosti, v nichž má hlasování proběhnout (tj. nezruší dohodnuté pronájmy, popř. nelze-li je již zrušit, tyto prostory nechá komisím a hlasujícím zpřístupnit), dodá již případně pořízené pomocné prostředky (hlasovací lístky, volební urny, doprovodné materiály), písemně neodvolá vlastní nominanty do městské komise a okrskových komisí a v případě že své nominanty odvolá navrhovatel, deleguje na jejich místa další členy. Nelze říci, že průběh hlasování je již plně v rukou příslušných komisí a odpůrce mu již nemůže nijak zabránit.
42. Shora učiněný výrok soudu přitom nelze vnímat pouze formalisticky tak, že k naplnění jím uložené povinnosti postačí jen pasivita odpůrce. ***Ze smyslu a účelu vydaného předběžného opatření, jež je třeba vnímat v kontextu připojeného odůvodnění, jasně plyne, že jeho cílem je, aby odpůrce učinil veškeré potřebné kroky k tomu, aby hlasování v místním referendu stanovené na termín 15. 4. 2023 neproběhlo.*** Je na odpůrci, aby zvolil vhodný postup, zejména v podobě vyhlášení příslušného sdělení na své úřední desce a webových stránkách, případně v místním rozhlase, umístění informace o zrušeném hlasování v jednotlivých hlasovacích místech apod. Nicméně i z hlediska formálnějšího lze dovodit, že když nic jiného, odpůrce by měl odvolat své nominanty do komisí, v reakci na jejich odvolání navrhovatelem nedelegovat nové členy, ponechat hlasovací místnosti uzavřeny apod. Lze jen podotknout, že pokud by bez ohledu na

vydané předběžné opatření nechal odpůrce hlasování uskutečnit, je silně pravděpodobné, že výsledky takového hlasování by soudu nezbylo než opět prohlásit za neplatné, jelikož důsledky porušení pravidel předreferendové kampaně nadále přetrvávají. Odpůrce by tak dále prohloubil stav neoprávněného vynakládání veřejných prostředků na hlasování, jehož výsledky v důsledku krátkého odstupu od předchozích nezákonností v předreferendové kampani nebude možné uznat jako zákonné.

43. Ve vztahu k II. výroku soud uvádí, že podle § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) vzniká poplatková povinnost za návrh na vydání předběžného opatření uložením povinnosti zaplatit soudní poplatek. Proto soud vyměřil žalobci soudní poplatek ve výši 1 000 Kč za podání návrhu na vydání předběžného opatření podle položky 5 sazebníku, který je přílohou zákona o soudních poplatcích, přičemž splatnost poplatku stanovil podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích do 3 dnů od právní moci usnesení.

Poučení :

Proti tomuto usnesení není kasační stížnost přípustná [§ 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s.].

Usnesení bude doručeno zástupcům účastníků a současně je vyvěšeno na úřední desce soudu. Usnesení přitom nabývá právní moci již dnem vyvěšení (§ 93 odst. 5 s. ř. s.).

Praha 13. dubna 2022

Mgr. Ing. Petr Šuránek
předseda senátu